

Statstilskud til hans Efterløn af samme Størrelse som det ham af Slagelse Byraad lovede og beder nu Folkethinget om at støtte denne.

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

83. Fra endel Beboere i Vester Hornum om Oprettelse af en Telegrafstation sammesteds. (Indbragt den 17de Februar 1883 af Folkethingmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Andragerne bemærke, at de i Foraaret 1882 have ansøgt Indenrigsministeriet om Oprettelsen af en Telegrafstation i Vester Hornum i Forbindelse med den derværende Postexpedition; men, da der ikke paa det foreliggende Finantslovsforslag for 1883—84 er opført noget Beløb i dette Diemed, henvende de sig til Rigsdagen med Anmodning om, at denne vil tage deres Andragende under Overveielse. Som Støtte for samme anføre de, at Savnet af en Telegrafstation i Vester Hornum bliver saa meget mere føleligt, som Udsigterne til en Jernbane gennem Himmerland synes at trække i Langdrag, og de haabe derfor, at Rigsdagen, ved at bevilge Oprettelsen af den af dem ønskede Telegrafstation, vil yde en større Landsdel en ringe Erstatning for, hvad den hidtil har savnet og maaste endnu i en Aarrække vil komme til at savne i Retning af god og hurtig Kommunikation med Omverdenen. De tilføie, at, efter at der forrige Aar blev oprettet en Telegrafstation i Aars, vil en Forlængelse af Ledningen til Vester Hornum, en Strækning af $1\frac{1}{2}$ Mil, formentlig ikke medføre nogen betydelig Anlægsfum, hvorhos de føle sig overbeviste om, at det til samme hørende Opland omfatter en Befolkning, for hvem en Telegrafstation er af mindst ligesaa stor Betydning, som Tilfældet er med Hensyn til Aars.

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

84. Fra Detailhandler F. S. Thorup i Aarslev om Erstatning af Statskassen for et uforstyldt lidt Næringstax. (Indbragt den 19de Februar 1883 af Folkethingmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds, Hummeluhr.)

Ifølge Andragerens Fremstilling løste han i 1866 Næringsbevis som Detailhandler i Aarslev By pr. Manders og drev derefter Handel, indtil i 1880 hans Næringsbevis ved en Underrettsdom blev erklæret ugyldigt, fordi hans Bopæl laa indenfor den i Næringsloven fastsatte Grændse af $1\frac{1}{2}$ Mil fra nærmeste Kjøbstad. Da der negtedes ham fri Proces til Sagens Indankning for Overretten, indbragtes der i Samlingen 1880—81 og senere i 1881—82 et privat Lovforslag, hvorved Indenrigsministeren bemyndigedes til i et Tidsrum af 2 Aar at meddele Bevilling til at drive Detailhandel til saadanne Personer, som allerede dreve saadan Næring i Genhold til tidligere meddelt Bevilling, selv om de boede indenfor den i Lov af 29de December 1859, § 54 fastsatte Afstand fra nærmeste Kjøbstad. (Se Rigsdagstidenden for 1880—81, Tillæg A. Sp. 4237 og 4771, Folkethingstidenden: Sp. 1978 fg., Sp. 4525 fg., Sp. 5161 fg., Sp. 5759—60; for 1881—82 Tillæg A. Sp. 2241—42, Folkethingstidenden: Sp. 41—42, Sp. 527 fg. og Sp. 1136 fg.) Da Lovforslagets Behandling imidlertid ikke er bleven tilendebragt, henvender Andrageren sig nu til Rigsdagen med Bøn om at erholde en Erstatning af Statskassen for det Tab, han mener uforstyldt at have lidt, og som han anslaar til 200 Kr. aarlig, efter at Indenrigsministeriet paa et Andragende i saa Henseende har givet det Svar, at Samme ikke finder sig foranlediget til at foretage videre i denne Sag. Andrageren bemærker, at han er 53 Aar gammel, har ingen Formue eller andet Erhverv, er ikke raff og har en meget svag Hustru, samt at han uden nogensomhelst Skyld fra sin Side er kommen i Trang og er bleven sat ud af en Næringsvei, der gav ham et om end tarveligt Udkomme.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens nærmere Overveielse.